

der vil godtage, og de skal ikke godkende det; man skal simpelt hen gøre, som man gør, når det drejer sig om de videregående uddannelser.

Jeg har yderligere et spørgsmål i forhold til det oprindelige indlæg. Det er spørgsmålet om særlige folkehøjskoler for sent udviklede. Tror fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke, at det er rigtigst at sige, at det glimrende tilbud, som kunne laves, skal laves som et folkehøjskolelignende tilbud og ikke som en decideret folkehøjskole? For hvis man begynder at lave folkehøjskoler for den gruppe og den gruppe, så bryder man med ideen, men ideen som sådan kunne jo godt overføres til et lignende tilbud.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For at tage det sidste først. Jeg mener ikke, at vi skal lave højskoler, hvor der kun kan komme særlige grupper. Men jeg synes, at vi skal gøre os umage med, at særlige grupper har rimelig god adgang til højskolerne, at handicappede har nem adgang til højskolerne, og også at der bliver givet plads til f.eks. de sent udviklede på de eksisterende højskoler.

Derudover tror jeg, at der er nogle grupper, som hr. Aage Frandsen gør opmærksom på, der har brug for et særligt tilbud, men jeg er også stærkt i tvivl om, om det er noget, vi skal have inden for højskoleloven. Det er vigtigt, at vi holder fast i, at højskolen skal være alment folkeoplysende, og at den skal være for alle.

Så til fru Anne-Marie Meldgaards spørgsmål: Om jeg ikke er nervøs for, hvis der er flere unge, der kommer ind på højskolerne, at de kommer til at hænge fast i systemet. Jeg får her nærmest en sammenligning med den fri ungdomsuddannelse. Her må jeg sige, at jeg slet ikke har den opfattelse, at det med at komme på højskole er spildtid. Jeg mener, at alle grupper i samfundet har fantastisk godt af at komme på højskole, og at samfundet i øvrigt også har brug for, at mange kommer på højskole.

Så til hr. Aage Frandsens spørgsmål om det kompetencegivende. Jeg er glad for den debat, vi her har fået om det emne. Jeg er også selv opmærksom på, at der selvfølgelig er problemer forbundet med det i det øjeblik, vi bare gav los og sagde, at alle højskoler uden videre kunne gå ind og fungere i forhold til det etablerede uddannelsessystem. Men jeg er også sikker på, at vi kunne høste nogle erfaringer af et forsøgsarbejde, som kunne bruges i den videre planlægning.

Hr. Aage Frandsen var selv i sit indlæg inde på filosofikum, det, at man tidligere havde filosofikum rundt om på de forskellige universitetsuddannelser. Det er jo sådan set lidt underligt, at filosofikum er forsvundet, og man kunne forestille sig, at netop et højskoleforløb kunne gå ind og erstatte med noget, der lignede filosofikum på de videregående uddannelser, sådan at man i stedet for at tilbringe et halvt år på et universitet tilbragte et halvt år på en højskole. Dermed fik man fællesskabet og den forpligtelse, der ligger i at indgå i et højskoleforløb, med ind i sit videre liv.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Når jeg nævnte den fri ungdomsuddannelse, var det faktisk ikke et spørgsmål om, hvad de unge mennesker havde godt af eller ej, for jeg mener også, at alle unge mennesker har godt af et højskoleophold. Min bekymring er faktisk mere i forhold til skolerne, altså det, at man ved at åbne op på den her måde måske kunne lokke flere skoler til at udbyde forløb, som decideret henvendte sig til unge mennesker på den fri ungdomsuddannelse for at fastholde de unge i højskolemiljøet.

Jeg er bange for, at det vil give bagslag. Vi kunne netop drage en parallel til, at elevtallet falder i det øjeblik, der måske ikke er den store tilgang til de frie ungdomsuddannelser, fordi de unge går i gang med en ordinær uddannelse, og den parallel, jeg tog i brug her, var mere til, at vi ser en faldende tilgang af dagpengemodtagere, fordi der er kommet flere i arbejde.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg må sige, at jeg ikke helt forstår analysen, men dog så meget, at det altså er skolerne, der kunne komme i en kriselignende situation, i det øjeblik de unge igen skulle ud og lave noget andet.

Men jeg synes ikke, at parallellen til ledige på dagpenge holder, for man kan sige, der er én stor grund til, at der er færre ledige, der i dag kommer på højskole, og det er selvfølgelig, at beskæftigelsen er stigende. Men derudover har der jo også været nogle andre barrierer, som har gjort det vanskeligt for ledige at komme på højskole. Dem har jeg så foreslået, at vi skulle prøve at se på, og det kan jeg også forstå, at Socialdemokratiet og andre, bl.a. Venstre, er enige i, at vi skal se på.